

GEEN BANKGEHEIM MEER?

SINDS 1 JULI 2011 KAN DE BELGISCHE FISCUS BIJ BELGISCHE BANKEN MAKKELIJK INFORMATIE OPVRAGEN OVER REKENINGEN VAN BELASTINGPLICHTIGEN. EEN PREMIÈRE (HELAAS) IN BELGIË. HALLO BIG BROTHER...

DOOR MEESTER M. DEKEYSER

Door de druk die Europa uitoefende zal binnenkort het bankgeheim ook in Luxemburg en Zwitserland worden opgeheven. Daarnaast komt de uitwisseling van allerlei gegevens tussen de verschillende Europese staten ten behoeve van de fiscus aardig op gang. Het verdwijnen van het bankgeheim in het buitenland zorgt voor problemen met geld en goederen die in België niet zijn aangegeven (buitenlandse bankrekeningen, tweede huizen,...). Afgezien van het feit dat niet aangegeven gelden moeilijk bruikbaar zijn, riskeren buitenlandse bankrekeningen zwaar belast te worden indien ze worden ontdekt.

FISCALE REGULARISATIE OP ZIJN BELGISCH

De Belgische wetgeving biedt gelukkig sinds enkele jaren de mogelijkheid om de situatie voor een redelijke prijs te regulariseren via de eenmalige bevrijdende aangifte. Alle soorten inkomsten vallen hieronder en kunnen zo 'officieel' worden

gemaakt (rekeningen, aandelenportefeuilles, onroerende goederen, erfenissen en zo meer). Het geld kan dan worden gerepatriëerd indien de belastingplichtige het in België wil gebruiken. Maar omdat sommigen deze maatregel te goedkoop vinden – zeker in vergelijking met de fiscale regularisaties in de buurlanden – is er sprake van een strengere versie. Het succes van de fiscale regularisatie 'op zijn Belgisch' is echter net te danken aan de voordelige voorwaarden (een doorslaggevend argument voor spaarders die het toch al zwaar te verduren hadden) en aan de confidentiele procedure.

HOE GAAT HET IN ZIJN WERK?

De advocaat van de belastingplichtige informeert bij de buitenlandse bank, bereidt het dossier voor en berekent de regularisatiekosten (belasting en boete). In dit stadium kan de belastingplichtige, die tot dan nog altijd anoniem is, beslissen om al dan niet verder te gaan: de confidentialiteit wordt

volledig gewaarborgd door het beroepsgeheim van de advocaat die het dossier beheert. Indien de belastingplichtige beslist om het dossier te laten indienen, geschiedt de regularisatie binnen enkele maanden, wordt hij niet ondervraagd (of beantwoordt de advocaat eventuele vragen) en geeft de advocaat het akkoord van zijn klant op het te betalen bedrag. De belasting is dat wat betaald had moeten worden, verhoogd met 10 punten. Intrest wordt zo belast tegen 25 procent in plaats van 15, de dividenden tegen 35 procent in plaats van 25. De meerwaarde (niet-belastbaar) moet niet aangegeven worden. Alleen de inkomsten zijn belastbaar en niet het kapitaal (behalve bij een erfenis). De fiscale cel die belast is met de regularisatie heeft een geheimhoudingsplicht, zelfs tegenover de lokale belastingcontroleur van de gereguleerde belastingplichtige. Deze zal dus niet weten dat bepaalde inkomsten in het verleden niet aangegeven werden. Met deze procedure kan men dus stellen dat de staat niet met het betuttelende vingertje staat te zwaaien en bovendien zijn economische rol efficiënt speelt door het geld weer in circulatie te brengen. In de toekomst zal deze procedure misschien vrij snel verdwijnen wanneer het bankgeheim dat tot nu toe nog bestond in bepaalde landen daar ook wordt opgeheven.

VERMOGENSBELASTING

Zal er een vermogensbelasting komen wanneer iedereen zijn buitenlandse rekeningen heeft aangegeven? Een prangende vraag, vooral nu er aanwijzingen zijn dat de staat interesse heeft in het globale vermogen van haar burgers, zoals blijkt uit de oprichting van een patrimoniale gegevensbank (Patris) met alle gegevens betreffende het patrimonium van elke Belg, het verdwijnen van aandelen aan toonder (2013), verplichte registratie van huurovereenkomsten (sinds 2007), enzovoort. De kwestie van de vermogensbelasting geeft aanleiding tot heel wat gedebatteer binnen de politieke partijen. Maar is de verplichting om de staat in te lichten over alle goederen die men bezit geen inbreuk op de private sfeer (aangifte van de kunstwerken aan de muur, de zilveren lepels van oma, de levensverzekering ten gunste van de kinderen)? Bovendien zou deze maatregel een onmiddellijke terugtrekking van enorme kapitalen bij onze Belgische banken teweegbrengen, en zou buitenlands

geld dat hier geplaatst is door gefortuneerde buitenlanders om aan de vermogensbelasting in hun land te ontsnappen, massaal worden versluisd naar andere oorden. De vlucht van deze bevolkingsgroep (denk aan de welgestelde Nederlanders die in Vlaanderen wonen) is niet goed voor de handel in luxegoederen en immobiliën, voor banken en zelfs voor nieuw opgerichte bedrijven, nu al eerder uitzonderlijk in België, want heel wat buitenlandse ondernemers die hier komen wonen kunnen het niet laten om ook hier weer een nieuw project op te starten. De Belgische belastingwetgeving op kapitaal (vrijstelling van meerwaarde, redelijke belasting van dividenden, etcetera) is zeker een stimulans voor ondernemers en investeerders. ■

